

© Savet Evrope/Evropski sud za ljudska prava, 2012. Ovaj prevod je realizovan uz podršku Trast fonda za ljudska prava Saveta Evrope (www.coe.int/humanrightstrustfund). On ne obavezuje Sud. Ako su Vam potrebne dodatne informacije, pogledajte detaljnu naznaku o autorskim pravima na kraju ovog dokumenta.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court. For further information see the full copyright indication at the end of this document.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour. Pour plus de renseignements veuillez lire l'indication de copyright/droits d'auteur à la fin du présent document.

Evropski sud za ljudska prava

Sažetak iz sudske prakse br. 153

Jun 2012.

Pogosjan i Bagdasarjan protiv Jermenije - predstavka br. 22999/06
Presuda od 12. juna 2012. [Treće odeljenje]

Član 3. Protokola br. 7 uz Konvenciju

Naknada

Nemogućnost lica koje je žrtva sudske greške da traži i dobije nadoknadu na ime nematerijalne štete: *povreda prava po Konvenciji*

Član 13.

Delotvorni pravni lek

Nemogućnost traženja i dobijanja naknade na ime nematerijalne štete pretrpljene usled policijskog maltretiranja: *povreda prava po Konvenciji*

Činjenice – Prvi podnosilac predstavke osuđen je 1999. godine na petnaest godina zatvora, pošto je proglašen krivim za ubistvo i silovanje. On je, međutim, nastavio da tvrdi da je nevin i 2004. godine njegova presuda je poništena i pušten je iz zatvora. Docnije su dvojica policajaca koji su u početku vodili istragu protiv njega zbog ubistva osuđeni za prekoračenje ovlašćenja kada je okružni sud ustanovio da su zlostavljali prvog podnosioca predstavke ne bi li mu izvukli priznanje. U zasebnom parničnom postupku prvi podnosilac predstavke dobio je naknadu na ime izgubljene zarade, ali njegov zahtev za isplatu naknade na ime nematerijalne štete odbačen je uz obrazloženje da šteta tog tipa nije obuhvaćena Zakonikom o parničnom postupku.

Pravo – Članovi 3. i 13. Konvencije: Postojanje stvarnog kršenja neke druge odredbe Konvencije nije preduslov za primenu njenog člana 13. Sve što je potrebno da bi se ta odredba mogla primeniti jeste dokaziv odštetni zahtev po osnovu Konvencije. Prvi podnosilac predstavke je bez svake sumnje mogao da podnese takav zahtev budući da su domaći sudovi neopozivo ustanovili da je zlostavljan u policiji. Zato je član 13. Konvencije bio primenljiv u ovom slučaju, bez obzira na to što Sud nije mogao da ispita suštinsku žalbu koju je taj podnosilac predstavke podneo po osnovu člana 3. Konvencije, zato što se njegovo zlostavljanje dogodilo pre no što je Konvencija stupila na snagu u odnosu na Jermeniju. Sud je u prethodnim slučajevima utvrdio da bi naknada na ime nematerijalne štete u načelu trebalo da bude na raspolaganju kao deo mogućih pravnih lekova za kršenje članova 2. i 3. Konvencije, kao najosnovnijih odredaba Konvencije. Budući da po domaćem zakonodavstvu prvi podnosilac predstavke nije imao na raspolaganju tu mogućnost naknade, jasno je da je on bio lišen delotvornog pravnog leka.

Zaključak: povreda prava po Konvenciji (odluka doneta jednoglasno).

Član 3. Protokola br. 7: Budući da je osuđujuća presuda prvom podnosiocu predstavke poništena i da je on zatražio naknadu posle stupanja na snagu Protokola br. 7 u odnosu na Jermeniju, Sud ima vremensku nadležnost u odnosu na ovu predstavku tako da je član 3. Protokola br. 7. primenljiv. Iako ta odredba jemči isplatu naknade u skladu sa zakonom ili praksom države o kojoj je reč, naknada treba da bude isplaćena čak i tamo gde unutrašnje pravo ili praksa ne predviđaju takvu naknadu. Sem toga, svrha člana 3. Protokola br. 7. nije samo naknada materijalne štete prouzrokovane pogrešnom osudom, već je njena svrha i da se licu koje je sudskom greškom osuđeno omogući naknada za svaku nematerijalnu štetu koju je pretrpelo, kao što je bol, patnja, uznemirenost, neprijatnost ili gubitak u smislu uživanja života. Takva naknada nije bila omogućena prvom podnosiocu predstavke.

Zaključak: povreda prava po Konvenciji (odluka doneta jednoglasno).

Član 41. : (Dosuđuje se) iznos od 30.000 evra prvom podnosiocu predstavke na ime nematerijalne štete.

Obaveštenja o praksi Suda dostupna su na sledećem linku: [Case-Law Information Notes](#)

© Savet Evrope/Evropski sud za ljudska prava, 2012.

Engleski i francuski predstavljaju službene jezike Evropskog suda za ljudska prava. Ovaj prevod je realizovan uz podršku Trast fonda za ljudska prava Saveta Evrope (www.coe.int/humanrightstrustfund). On ne obavezuje Sud, niti Sud preuzima bilo kakvu odgovornost za njegov kvalitet. Može se preuzeti iz baze podataka sudske prakse Evropskog suda za ljudska prava HUDOC (<http://hudoc.echr.coe.int>) ili iz bilo koje druge baze podataka kojoj ga je Sud prosledio. Može se objavljivati u nekomercijalne svrhe pod uslovom da se navede ceo naslov predmeta, zajedno sa navedenom naznakom o autorskim pravima i uz pominjanje Trast fonda za ljudska prava. Molimo Vas da kontaktirate publishing@echr.coe.int ukoliko nameravate da koristite bilo koji deo ovog prevoda u komercijalne svrhe.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012.

The official languages of the European Court of Human Rights are English and French. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court, nor does the Court take any responsibility for the quality thereof. It may be downloaded from the HUDOC case-law database of the European Court of Human Rights (<http://hudoc.echr.coe.int>) or from any other database with which the Court has shared it. It may be reproduced for non-commercial purposes on condition that the full title of the case is cited, together with the above copyright indication and reference to the Human Rights Trust Fund. If it is intended to use any part of this translation for commercial purposes, please contact publishing@echr.coe.int.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012.

Les langues officielles de la Cour européenne des droits de l'homme sont le français et l'anglais. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour, et celle-ci décline toute responsabilité quant à sa qualité. Elle peut être téléchargée à partir de HUDOC, la base de jurisprudence de la Cour européenne des droits de l'homme (<http://hudoc.echr.coe.int>), ou de toute autre base de données à laquelle HUDOC l'a communiquée. Elle peut être reproduite à des fins non commerciales, sous réserve que le titre de l'affaire soit cité en entier et s'accompagne de l'indication de copyright ci-dessus ainsi que de la référence au Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme. Toute personne souhaitant se servir de tout ou partie de la présente traduction à des fins commerciales est invitée à le signaler à l'adresse suivante : publishing@echr.coe.int